

Vörös István, Wilkinson, John W., Zágorec Csuka Judit, Zalán Tibor, Zanin Éva, Zentai Adél.

Tíz év alatt velük egy számban jelent meg. Kétszázharmincnégy név. Azért ez nem semmi. Akár irodalomszociológiai elemzés is készülhetne belőle. Jó merítés, huszonegy „véletlenszerűen” kiválasztott szám, lehetne vizsgálni, a szerzőket csoportosítani, hányan végeztek egyetemet, hányan nem, mennyi férfi, mennyi nő, életkor szerint, irodalmi „rang” szerint, hogy mi az induló és már befutott szerzők aránya, egy „belföldi” íróra hány határon túli költő jut, egy filosz hány irodalomelméléssel van körülvéve, stb. Lehetne játszani a számokkal, melyek nyilván sok mindent meg is mutatnának. Az első ránézésre is látszó végeredmény azonban röviden megfogalmazható: a lista vegyes, összetett, a hazai irodalmat majdnem teljes egészében leképező. A névsor az illusztrációk készítőit is feltünteti, s nem kizárt, hogy egyesek több (2-3) néven is szerepelnek benne. Sőt. Időközben két külsőváltás is történt, s a belső is változott. Többen nem publikálnak már a lapban (pl. Domokos Mátyás, Faludy György, Határ Győző, Nagy Gáspár, Orbán Ottó, Plugor Sándor, Bohumil Hrabal, és egy korábbi főszerkesztő: Annus József), mások jöttek.

Hogy ezt a tőle, a fiókjából elcsent listát most elküldtem önöknek, nem tudja. A nevét sem árulom el. Csak annyit, hogy mint jó ügynök a jelentésbe, magát is beleírta.

Üdvözlettel:

név és cím a szerkesztőségben

